

právní názor nemůže však obstát. Nehledě k tomu, že usnesení min. rady z 27. července 1920 takového omezení neobsahuje, nelze ani podobný úmysl předpokládati se zřetelem k tomu, že jím měly být poskytnuty státním zaměstnancům ustanoveným na Slov. určité výhody naproti stát. zaměstnancům ustanoveným v t. zv. zemích historických. Již z toho se podává, že státní zaměstnanci ustanovení na Slov. tímto usnesením vlády neměli být zkráceni v normálních požitcích a výhodách příslušejících podle zákonů platných stát. zaměstnancům vůbec — mezi kteréžto výhody náleží ustanovení §u 68 služ. pragmatiky. Ostatně by ani nemohlo takové generelní ustanovení zákonné být pouhým usnesením min. rady pro určitý teritoriální obvod neb okruh osob sníženo nebo prohlášeno neúčinným. V důsledku toho nutno mít za to, že i za platnosti usnesení min. rady z 27. července 1920 mají pragmat. úředníci na Slov. ustanovení nárok na výhodu normovanou §em 68 služ. pragm. Jestliže tudíž žal. úřad nepopřev, že st-l je skutečně úředníkem pragmatikálním, odepřel mu přiznání výhody, o niž tu jde, jedině proto, že není o ní zmínka v usnesení min. rady z 27. července 1920 a že tudíž pro území Slov. neplatí, založil svoje rozhodnutí v tomto bodě na mylném právním názoru, pročez je bylo v této příčině zrušiti podle § 7 zák. o ss.

#### Č. 6712.

**Státní zaměstnanci:** \* Podle § 65, odst. 2 služ. pragm. nepatří zákonným dědicům po svobodném státním úředníku úmrtné z titulu pohřebních výloh, lze-li výlohy přiměřeného pohřbu hraditi z pozůstalosti úředníkovy.

(Nález ze dne 9. září 1927 č. 18.590).

**Prejudikatura:** Boh. 6201/27 adm.

**Věc:** Gisela Sch. v S. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě stran pohřebního.

**Výrok:** Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

**Důvody:** Dne 29. března 1924 zemřel st-lčin syn Oskar K. jako berní oficiál u berního úřadu ve V. St-lka, předkládajíc doklady o tom, že opatrovala zemřelého syna v jeho poslední nemoci, na což prý vynaložila asi 10.000 Kč, a že zaplatila pohřební náklady v částce asi 2000 Kč, opětovně se domáhala, aby jí bylo vyplaceno pohřebné ve smyslu služ. pragmatiky. Podle pozůstalostních spisů, jež si žal. úřad vyžádal od okr. soudu v S., činila aktiva pozůstalosti Oskara K. 10.000 Kč; pasiv nebylo. Pohřební náklady nebyly soudu ohlášeny a pozůstalost byla dne 3. ledna 1925 odevzdána otci zemřelého a st-lce jako zákonným dědicům, a to každému polovicí.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad žádosti st-lky. — — —

O stížnosti uvážil nss takto: — — — —

Se zřetelem na ustanovení § 65 služ. pragm. platí ve prospěch zákonných dědiců po svobodném úředníku obdobně předpisy 2. odst. § 65



cit. zák. Podle toho náleží pohřebné rukou společnou a nerozdílnou zákonným dědicům, kteří z vlastních prostředků hradili náklady pohřbu stavu přiměřeného nebo — bylo-li o pohřeb postaráno jinak — opatrovali zemřelého v jeho poslední nemoci před smrtí. Již ze slovního znění tohoto ustanovení zákonného jest zřejmo, že právní nárok zákonných dědiců po svobodném úředníku na pohřebné může býti založen buď tím, že dědic hradí z vlastních prostředků náklady přiměřeného pohřbu, neb — bylo-li o pohřeb postaráno jinak — tím, že dědic opatroval zemřelého v jeho poslední nemoci před smrtí.

Pokud jde o nárok z titulu úhrady pohřbu, sluší uvést, že podle § 549 o. z. o. zatěžují dědictví jako břímě náklady na pohřeb zemřelého přiměřený místnímu zvyku, stavu zemřelého a jeho jmění, a lze tedy o čistém jmění, které jest určeno k rozdělení mezi zákonné dědice, mluvit teprve po srážce pohřebních nákladů. Může-li však i zákonný dědic realizovati nárok na náhradu pohřebného z dostatečné pozůstalosti po zemřelém, nemůže tvrditi, že hradil náklady pohřbu »z vlastních prostředků«, neboť se těmito náklady jeho vlastní jmění nezmenšilo (srovnej nál. Boh. 6201/27 adm.).

St-lka uvedla ve správním řízení, že vynaložila na pohřeb zemřelého syna asi 2000 Kč. Poněvadž pozůstalost po zemřelém činila 10.000 Kč, jest ve shodě se zákonem výrok žal. úřadu, že st-lka nemá nároku na pohřebné z titulu pohřebních nákladů proto, že st-lkou uvedené pohřební výlohy mohly býti hrazeny z pozůstalosti.

St-lka vytýká však nezákonnost nař. rozhodnutí také proto, že jí odpírá pohřebné po zemřelém synovi přes to, že opatrovala zemřelého v jeho poslední nemoci před smrtí. Také ve správním řízení vznesla st-lka na žal. úřad nárok na pohřebné nejen z titulu pohřebních nákladů, ale také z toho důvodu, že pečovala o zemřelého syna v jeho poslední nemoci před smrtí a vynaložila na tuto chorobu na 10.000 Kč. Opírala tedy st-lka již ve správním řízení svůj nárok také o ustanovení 2. odst. § 65 služ. pragm., přiznávající ve spojení s odstavcem 3. pohřebné zákonným dědicům po svobodném úředníku, kteří opatrovali zemřelého v jeho poslední nemoci před smrtí. Žal. úřad nezaujal k tomuto nároku na něj vznesenému žádného stanoviska, neposoudiv jej ani s hlediska skutkového ani právního. V tom jest podstaná vada řízení.

#### Č. 6713.

**Živnostenské právo. — Administrativní řízení (Podk. Rus): O kompetenci k trestání přestupku neoprávněného prodeje lihových nápojů za platnosti živn. zákona č. 259/1924.**

(Nález ze dne 9. září 1927 č. 18.737).

V ě c: Ludvík H. v K. proti hlavnímu finančnímu ředitelství v Užhorodě stran neoprávněného prodeje lihovin.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem fin. ředitelství v Mukačevě z 18. listopadu byl st-l uznán vinným přestupkem § 30 č. 1. zák. čl. XXV:1899,